

عرفي دور جي خانگه ٽياوي

ليکوال: انديال ساڀي

Download from: aghalibrary

د عرفي د ورځ ذی الحجې د میاشتي نهمه نیټه ده، دا هغه ستره او مبارکه ورځ ده چې په دین کې ډیر لوړ مقام او منزلت لري، په کال کې تر ټولو غوره ورځ ده، نبی صلی الله علیه وسم ورته خاصه پاملرنه کړی، له دې امله ځینې هغه ځانگړتیاوې لري چې د کال په نورو ورځو کې شتون نه لري، چې ځینې یې په لاندې ډول دی:

(۱) لومړی: ځانگړنه:

د دین بشپړتیا او د نعمت پوره والی:

الله جل جلاله د عرفی په ورځ د اسلام سپېڅلی دین بشپړ کړ، خپل نعمت یې په انسانانو پوره کړ او اسلام یې زمونږ لپاره د دین په توگه غوره کړ، الله تعالی ددغه ستر نعمت یادونه کوی او فرمایي: ((الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا)). المائدة: ۳.

ژباړه: نن ما ستاسې دین، ستاسې لپاره بشپړ کړ او خپل نعمت می پرتاسو پوره کړ، او ستاسې لپاره می اسلام د دین په توگه غوره کړ.

ابن کثیر - رحمه الله - د دې ایت په تفسیر کې لیکي: "دا د الله تعالیٰ پدې امت ډیر ستر نعمت دی، چې دین یې ورته بشپړ کړ، دوی بل دین ته اړتیا نه لري، او له خپل نبی - صلی الله علیه وسلم - پرته بل نبی ته هم اړتیا نه لري، له دې امله الله جل جلاله نبی - صلی الله علیه وسلم د خپل وروستی استازې په توګه پیریانو او انسانانو ته راواستوو، حلال هغه دی چې هغه بیان کړی او حرام هغه دی چې هغه تر منعه کړی او دین هغه دی چې هغه راوړی، د څه په اړه چې یې خبر ورکړي حق او ثابت دي، دورغ او شک په کې هیڅ ځای نلري الله تعالیٰ فرمایي: ((وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا)) الأنعام: ۱۱۵.

ژباړه: ستا د رب وینا په رښتني او انصاف سره پوره شوه. یعنی په وینا او خبر ورکولو کې رښتني دی، په غوښتنو او نواهیو کې منصف دی" (۱).

د ایت په حجة الوداع کې د عرفی په ورځ په نبی - صلی الله علیه وسلم - نازل شو، په صحیحینو کې د عمر بن الخطاب رضی الله عنه روایت دی، یو یهودی راغلی او ورته یې وویل: ای امیر المؤمنین: ستاسې په کتاب کې یو ایت دی که چېرته په مونږ یهودو نازل شوی وی نو

دغه ورځ به مو اختر ټاکلی وی، هغه ورته وویل: کوم یو ایت دی؟ یهودی وویل: ((الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ

وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ
دِينًا)). المائدة: ٣.

عمر رضی اللہ عنہ ورته په وویل: زه هغه وخت او حای
پیژنم چې دغه ایت په کې په نبی -صلى الله عليه
وسلم- نازل شو د جمعې په ورځ په عرفات کې ولاړ
وو(٢).

(٢) دویمه: ځانگړنه:

د جهنم د اور څخه د زیاتو مسلمانانو خلاصی:
پدغه ورځ تر ټولو زیات انسانان له اور څخه نجات
مومي ، په صحیح مسلم کې له أم المؤمنین عائشی
رضی اللہ عنہا نه روایت دی، یقینا رسول صلی اللہ علیه
وسلم وفرمایل: « مَا مِنْ يَوْمٍ أَكْثَرَ مِنْ، أَنْ يُعْتَقَ اللَّهُ عَزَّ
وَجَلَّ فِيهِ، عَبْدًا مِنَ النَّارِ، مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَإِنَّهُ لَيَدْنُو عَزَّ
وَجَلَّ، ثُمَّ يُبَاهِي بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ، فَيَقُولُ: مَا أَرَادَ هَؤُلَاءِ ». .
ژباړه: د عرفی له ورځې څخه پرته بله داسې یوه ورځ
نشته چې الله رب العزت په کې خپل زیات بندگان له
اور څخه خلاصوی ، یقینا الله تعالی رانږدی شی، له
ملايکو سره مباحله کوي او وايي : زما بندگان څه
غواړي؟.

دا هغه ورځ ده چې الله جل جلاله د ځمکې اسمان ته

راکوزیږي او د خپلو بندگانو په سر له ملايکو سره مباحله

کوي، فرمایي: « انظروا إلى عبادي أتوني شعثا غبرا،

صَاحِبِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ، أَشْهَدُكُمْ أَنِّي قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ
«(۳)».

ژباړه: زما بندګانو ته وګورئ چې څر پر له هر لېري منزل
څخه پلي او پر اوبنانو سپاره راغلي، زه تاسی ګواه کوم
چې ما دوی ته بښنه وکړه.

له انس رضی الله عنه روايت دی فرمائي: نبی صلی الله
عليه وسلم په عرفات کې ولاړ و، نږدی وه چې لمر
پریوځي، رسول صلی الله علیه وسلم بلال - رضی الله
عنه- ته وفرمايل: «يَا بِلَالُ، أَنْصِتْ لِي النَّاسَ»، فَقَامَ بِلَالٌ
فَقَالَ: أَنْصِتُوا لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَنْصَتَ
النَّاسُ، فَقَالَ: «مَعَاشِرَ النَّاسِ، أَتَانِي جِبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
أَنْفًا فَأَقْرَأَنِي مِنْ رَبِّي السَّلَامَ، وَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ غَفَرَ
لِأَهْلِ عَرَفَاتٍ وَأَهْلِ الْمَشْعَرِ، وَضَمِنَ عَنْهُمْ التَّيْبَعَاتِ»، فَقَامَ
عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَذَا
لَنَا خَاصَّةٌ؟ قَالَ: «هَذَا لَكُمْ، وَلِمَنْ أَتَى مِنْ بَعْدِكُمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ»، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَثُرَ خَيْرٌ
اللَّهُ وَطَابَ (۴).

ژباړه: ای بلال: ماته خلک چوپ کړه، بلال - رضی الله
عنه- پاڅید او وپي ويل: رسول صلی الله علیه وسلم ته
غوږ شئ، خلک رسول صلی الله علیه وسلم ته غوږ شول،
هغه وفرمايل: اوس ماته جبریل علیه السلام راغلی د

رب له لوري يې سلام راوړسولو او ويې ويل: يقينا الله تعالى د عرفات او مشعر الحرام (مزدلفه كې ځانگړې ځای دی) خلكو ته بښنه وكړه، او هغوی نه يې خلكو حقوقو د ادا كولو ضمانت وكړ، عمر - رضی الله عنه - ودریده او ويې ويل: ای د الله رسوله: ایا دا حكم زمونږ لپاره خاص دی؟ نبی صلی الله علیه وسلم ورته په ځواب كې وويل: دا ستاسې او تاسې څخه وروسته تر قیامت ورځې پورې د ټولو راتلونكو خلكو لپاره دی، عمر - رضی الله عنه - وويل: د الله تعالى خیر زیات او پراخه شو.

(۳) درېیمه: ځانگړنه:

د عرفی ورځې روژه نیول د دوکالو گناهونه بښی: د عرفی ورځې روژه نیول سنت عمل دی، علماوو اجماع كړي چې د رمضان له میاشت څخه وروسته عرفی د ورځې روژه له ټولو ورځو څخه غوره ده، ځكه نبی - صلی الله علیه وسلم - فرمایلي دي: « صیامُ یومِ عرفة، أحتسبُ على الله أن یكفر السنه التي قبله والسنه التي بعده... » (۵).

ژباړه: زه امید لرم چې عرفی د ورځې په روژه نیولو الله جل جلاله د تیر او راتلونكي كال گناهونه بښی.

د عرفی ورځې روژه نیول د الله تعالى په وړاندې د

بندگانو مرتبې لوړوی، نیکي يې زیاتوی او واړه (صغیره) گناهونه يې رڼوی، امام نووی - رحمه الله - وايي: دلته

مراد وارِه ګناهونه دی کچیرته وارِه ګناهونه نه لري نو کبیره ګناهونه به یې سپک شي او که صغیره او کبیره دوارِه نوی نو مرتبې به یې لوړی شي، قاضي عیاض - رحمه الله - وایي: د د اهل سنت والجماعت مذهب دی. ځکه د کبیره ګناهونو د بښنی لپاره د ګناه پریخودل او له هغی څخه توبه ویستل شرط دی (۶).

الله تعالی فرمایي: ((إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا)) د النساء سورت: ۳۱ ایت.

ژباړه: که تاسي له هغو سترو ګناهونو څخه ډډه وکړئ چي تاسي ورڅخه منع کيږي؛ نو وړې وړې ګناوي به مو له حسابو وغورځوو او تاسي به د عزت ځای ته نښاسو.

همدا شان رسول صلی الله علیه وسلم څخه عرفی ورځی د روژی نیولو د ثواب په اړه پوښتنه وشوه، هغه وفرمایي: «يُكَفِّرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ وَالْبَاقِيَةَ» (۷).
ژباړه: د تیر شوی او راتلونکی کال ګناهونه رڼوی.

(۴) څلورمه: ځانګړنه:

د عرفی ورځی دعا تر ټولو غوره ده:

دغی ورځی د دعا په اړه رسول صلی الله علیه وسلم

فرمایي: «خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا

وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ

الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (۸).

ژباړه: غوره دعا عرفه د ورځ ده، او غوره وينا هغه ده چې ما او له ما څخه مخکې پیغمبران ويلي ده، هغه داده: نشته دی مستحق د بندګۍ مګر یواځې یو الله جل جلاله دی چې هیڅ شریک نه لری، ده لره پاچاهۍ ده او ده لره حمد او ثنا ده، او یقینې توګه الله جل جلاله په هر څه برلاسی دی.

(۵) پنځمه ځانګړنه:

دا په شیطان تر ټولو سخته ورځ ده:

دا هغه ورځ ده چې شیطان په کې زیات ذلیل، ټیت او سپک وی:

رسول صلی الله علیه وسلم پدې هکله فرمایي: « مَا رُئِيَ الشَّيْطَانُ يَوْمًا هُوَ فِيهِ أَصْغَرُ وَلَا أَذْحَرُ وَلَا أَحْقَرُ وَلَا أَغْيَظُ مِنْهُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ » (۹).

ژباړه: هیڅ یوه ورځ شیطان نه دی لیدل شوی چې هغه دی په کې ډیر ټیت، سپک، ذلیل او غوسه وي، د عرفې د ورځې په څیر .

محترمو وروڼو/خویندو

دا مبارکه ورځ غنیمت وګڼی، دخپل رب مهربانی ته وړاندې شی، عملونه مو د الله لپاره خالص کړی، هغه ته عاجزی وکړی، د تیر شوی ګناهونو او کمی بښنه او عفو ترې وغواړی، د رحمت امید یې وساتی، له عذابه یې

ترې وځواری، د رحمت امید یې وساتئ، له عذابه یې وورپرئ، الله جل جلاله ته په ذکر، دعا، او عاجزی کولو ورنږدی شئ، یقینا الله جل جلاله سخی، عزتمند، بښونکی، مهربانه، نږدی او قبلونکی ذات دی.

مأخذونه:

- (۱) تفسیر القرآن العظیم (۳/۲۶).
- (۲) بخاری پدې الفاظو روایت کړی (۴۵)، مسلم هم روایت کړی (۳۰۱۷).
- (۳) امام ابن خزیمه روایت کړی (۴/۲۶۳)، ح (۲۸۴۰).
- (۴) امام منذری په ترغیب و ترهیب کې روایت کړی، امام البانی - رحمه الله - په صحیح الترغیب والترهیب (۲/۱۶) کې وایې صحیح لغيره دی، د حدیث شمیره (۱۱۵۱).
- (۵) امام مسلم له أبي قتادة الأنصاري څخه روایت کړی، د حدیث شمیره ده (۱۱۶۲).
- (۶) تحفة الأحوذی، عرفی ورځی روژی نیول د فضیلت باب.
- (۷) امام ترمذی په کتاب الصوم کې روایت کړی، د حدیث شمیره ده (۶۸۰)، ابن ماجه هم په کتاب الصوم کې روایت کړی، د حدیث شمیره ده (۱۷۲۰).

Greater Afghan

Library

@Greater_Afghan_Library93

@Greater_Afghan_Library_Group